

(شرار آذرخش)

کو شعله های جاویدان خاشه سوز
که شرار آذرخش ، بر آسمان زند
دستی برون شود ز آستین مردمان
آتش به کاخ مفسد آخرزمان زند
کو پنجه که پاره کند حلق دیو و دد
خنجر به قلب جمله آن ناکسان زند
باشد که مرد کارگر بنیاد سوخته ای
پتکی بفرق رهن و دزد جهان زند
خشم درست توده زنجیر گسسته ای
مشتی به نادرستی سود و زیان زند
ره ای هزار ستاره تابناک پیر را
پرجوش خون تازه نسل جوان زند
درفش افتخار رهایی را عاقبت
ملت فراز بام بلند جهان زند
در جشن شادمانی و آزادی وطن
(ناتور) پیر ، بال سوی ، آشیان زند